

พระธรรมดาเนียล - เลขเจ็ดสิบสอง

การเชื่อมรวมเชิงพยากรณ์: จากการแตกแยกของอิสราเอลโบราณสู่จุดจบของสหรัฐอเมริกา

Jeff Pippenger

2024-02-05

คำพยาณแห่งการกบฏของเยโรโบอัมยังเป็นประวัติศาสตร์แห่งการแบ่งแยกของอิสราเอลโบราณออกเป็นสองประชาชาติด้วย อาณาจักรฝ่ายเหนือซึ่งประกอบด้วยสิบเผ่านั้นเป็นที่รู้จักในนามอิสราเอล หรือบางครั้งก็เรียกว่าเอฟราอิม และอาณาจักรฝ่ายใต้เป็นที่รู้จักในนามยูดาห์ ในสมัยของเอเสเคียล อาณาจักรได้แยกเป็นสองอาณาจักรมาหลายปีแล้ว และในบทที่สามสิบเจ็ด เอเสเคียลได้รับคำพยากรณ์ที่ระบุว่าอาณาจักรทั้งสองจะกลับมาเป็นประชาชาติเดียวกันอีกครั้ง คำพยากรณ์นั้นได้สำเร็จแล้วในประวัติศาสตร์ช่วงเริ่มแรกของสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดินโลก (สหรัฐอเมริกา) และจะสำเร็จเป็นครั้งสุดท้ายในวาระสุดท้ายของสหรัฐอเมริกา เพราะพระเยซูทรงใช้จุดเริ่มต้นของสิ่งหนึ่งเพื่อทรงแสดงให้เห็นจุดจบของสิ่งนั้นเสมอ

การกบฏของเยโรโบอัมในเวลาที่ยิวโบราณถูกแบ่งออกเป็นสองอาณาจักร เป็นสัญลักษณ์แทนการกบฏในตอนต้นของสหรัฐอเมริกา และอีกทั้งในวาระสุดท้ายของสหรัฐอเมริกาด้วยการกบฏทั้งในตอนต้นและในวาระสุดท้ายของสหรัฐอเมริการวมถึงการรวมตัวกันของสองอาณาจักร วิวัฒนาการที่สิบแปด ตามที่ได้อ้างไว้แล้วซ้ำแล้วซ้ำเล่าจากงานเขียนของซิสเตอร์ไวท์ในบทความเหล่านี้ เป็นตัวแทนของการทรงเรียกสองครั้งแก่คริสตจักรทั้งหลาย

ชนชาติสองฝ่ายที่รวมเข้าด้วยกันในช่วงเวลาแห่งวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์ คือหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน และฝูงแกะอีกคอกหนึ่งของพระเจ้าซึ่งยังคงอยู่ในบาบิโลน

สองประชาชาติที่ถูกรวมเข้าด้วยกันในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์คือ ยูดาห์ และเอฟราอิม ทั้งสองถูกรวมเข้าด้วยกันเมื่อความพิโรธเฉพาะต่ออาณาจักรทั้งสองตามลำดับสิ้นสุดลงในปี 1798 และต่อมาในปี 1844 คำว่า "ยิ่งกว่านั้น" ในเอเสเคียลบทที่สามสิบเจ็ด ทำให้เรามั่นใจได้ถึงการใช้คำนี้ คำว่า "ยิ่งกว่านั้น" หมายถึงการวางสารที่ตามมาหลังคำว่า "ยิ่งกว่านั้น" ไว้เหนือสารที่มาก่อนคำว่า "ยิ่งกว่านั้น"

พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า "ยิ่งกว่านั้น บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงนำไม้ท่อนหนึ่งมา และเขียนบนนั้นว่า 'สำหรับยูดาห์ และสำหรับบุตรทั้งหลายของอิสราเอลผู้เป็นสหายของเขา' แล้วจงนำไม้ท่อนหนึ่งมา และเขียนบนนั้นว่า 'สำหรับโยเซฟ คือไม้ของเอฟราอิม และสำหรับวงศ์วานอิสราเอลทั้งสิ้นผู้เป็นสหายของเขา' และจงนำไม้ทั้งสองนั้นมาต่อเข้าด้วยกันให้เป็นไม้ท่อนเดียว และมันจะกลายเป็นอันเดียวกันในมือของเจ้า" เอเสเคียล 37:15-17

เอเสเคียลกำลังประยุกต์ใช้หลักการเชิงพยากรณ์แห่งการกล่าวซ้ำและขยายความเมื่อเขากล่าวว่า "ยิ่งกว่านั้น" เอเสเคียลจะต้องนำไม้สองท่อนมา ท่อนหนึ่งสำหรับยูดาห์ และอีกท่อนหนึ่งสำหรับเอฟราอิม แล้วนำคำพยากรณ์ที่แสดงให้เห็นด้วยไม้สองท่อนนั้นมาวางทับอยู่เหนือคำพยากรณ์ก่อนหน้านี้ ภาพประกอบเชิงพยากรณ์ก่อนหน้านี้เริ่มต้นในข้อหนึ่ง

เมื่อเอเสเคียลถูกพาไปยังหุบเขาแห่งกระดูกแห่งตายทั้งหลาย

พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์อยู่เหนือข้าพเจ้า และทรงนำข้าพเจ้าออกไปโดยพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ และทรงให้ข้าพเจ้านั่งลงท่ามกลางหุบเขาซึ่งเต็มไปด้วยกระดูก และทรงให้ข้าพเจ้าเดินผ่านไปรอบ ๆ

กระดุกเหล่านั้น และดูเถิด มีกระดุกเป็นอันมากยิ่งนักอยู่ในหุบเขาโล่ง และดูเถิด กระดุกเหล่านั้นแห้งมาก แล้วพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย กระดุกเหล่านี้จะมีชีวิตได้หรือ ข้าพเจ้าทูลตอบว่า ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า พระองค์ทรงทราบ แล้วพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าอีกว่า จงพยากรณ์เหนือกระดุกเหล่านี้ และกล่าวแก่กระดุกเหล่านั้นว่า ดูก่อน กระดุกแห่งเอ๋ย จงฟังพระวจนะของพระเยโฮวาห์ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แก่กระดุกเหล่านี้ว่า ดูเถิด เราจะให้ลมปรายเข้าไปในเจ้า และเจ้าทั้งหลายจะมีชีวิต และเราจะเอาเอ็นมาวางบนเจ้า และจะให้เนื้ออกขึ้นบนเจ้า และจะหุ้มเจ้าด้วยหนัง และจะใส่ลมปรายในเจ้า และเจ้าทั้งหลายจะมีชีวิต แล้วเจ้าทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงพยากรณ์ตามที่ได้รับบัญชา และเมื่อข้าพเจ้ากำลังพยากรณ์อยู่นั้น ก็มีเสียงดังขึ้น และดูเถิด มีการสั่นสะเทือน และกระดุกก็มาต่อกัน กระดุกเข้ากับกระดุกของมัน และเมื่อข้าพเจ้ามองดู ดูเถิด เอ็นและเนื้อก็งอกขึ้นบนกระดุกเหล่านั้น และหนังก็หุ้มอยู่ด้านบน แต่ยังไม่มียลมปรายในนั้น แล้วพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า จงพยากรณ์ต่อลม จงพยากรณ์เถิด บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย และกล่าวแก่ลมว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ลมปรายเอ๋ย จงมาจากลมทั้งสี่ทิศ และจงเป่าลงบนคนที่ถูกฆ่าเหล่านี้ เพื่อเขาจะมีชีวิต ข้าพเจ้าจึงพยากรณ์ตามที่พระองค์ทรงบัญชาแก่ข้าพเจ้า และลมปรายก็เข้าไปในเขา และเขาทั้งหลายก็มีชีวิต และยืนขึ้นด้วยเท้าของตน เป็นกองทัพใหญ่ยิ่งนัก แล้วพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย กระดุกเหล่านี้คือวงศวานอิสราเอลทั้งสิ้น ดูเถิด เขาทั้งหลายกล่าวว่า กระดุกของเราแห้งแล้ว และความหวังของเราก็สิ้นไป เราถูกตัดขาดเสียแล้ว ฉะนั้นจงพยากรณ์และกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด โอ ประชากรของเราเอ๋ย เราจะเปิดอุโมงค์ฝังศพของเจ้า และจะให้เจ้าขึ้นมาจากอุโมงค์ฝังศพของเจ้า และจะนำเจ้าเข้าสู่แผ่นดินอิสราเอล และเจ้าทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์ เมื่อเราได้เปิดอุโมงค์ฝังศพของเจ้า โอ ประชากรของเราเอ๋ย และได้นำเจ้าทั้งหลายขึ้นมาจากอุโมงค์ฝังศพของเจ้า และจะใส่พระวิญญาณของเราไว้ในเจ้า และเจ้าทั้งหลายจะมีชีวิต และเราจะให้เจ้าอยู่ในแผ่นดินของเจ้าเอง แล้วเจ้าทั้งหลายจะรู้ว่า เราคือพระเยโฮวาห์ได้กล่าวแล้ว และได้กระทำสำเร็จแล้ว พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ เอเสเคียล 37:1-14.

ตั้งแต่เริ่มต้นของบทความเหล่านี้

เราได้แสดงให้เห็นแล้วว่าหุบเขาแห่งกระดุกแห่งนั้นเป็นตัวแทนประชากรของพระเจ้าในยุคสุดท้าย และวารสารเรื่องลมทั้งสี่ซึ่งทำให้พวกเขาขึ้นบนเท้าของตนเป็นกองทัพอันยิ่งใหญ่ นั่นคือวารสารเสียงร้องเที่ยงคืนที่ชี้ชัดถึงศาสนาอิสลามแห่งวิบัติประการที่สาม ชิสเตอร์ไวท์ระบุว่ากระดุกเหล่านั้นคือประชากรของพระเจ้า

“ข้าพเจ้าวางปากกลาง และยกจิตวิญญาณขึ้นในการอธิษฐาน เพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงระบายลมปรายเหนือชนชาติของพระองค์ผู้ได้ถอยหลังไป ซึ่งเป็นดังกระดุกแห้ง เพื่อพวกเขาจะมีชีวิต” General Conference Bulletin, February 4, 1893.

เราได้แสดงไว้ในบทความก่อนหน้านี้แล้วว่า ข่าวสารเชิงพยากรณ์ซึ่งระบุวันที่ 18 กรกฎาคม 2020 นั้นเป็นความผิดพลาด และว่าการประกาศอันเป็นเท็จนั้นได้หมายถึงการมาถึงของความผิดหวังครั้งแรกและช่วงเวลาการล่าช้าในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน แม้ว่า การประกาศเรื่องเวลาจะชอบธรรมในช่วงยุคมิลเลอไรท์ แต่หลังจากปี 1844 แล้ว จะต้องไม่มีข่าวสารใดอีกที่ผูกไว้กับเวลา เมื่อ Future for America ได้ประกาศเรื่องวันที่ 18 กรกฎาคม 2020 พวกเขาได้ถอยกลับไปสู่อุดมคติช่วงหนึ่งซึ่งการประกาศเรื่องเวลาเป็นสิ่งที่ยอมรับได้ และในการกระทำนั้นพวกเขาได้ทำบาป และพวกเขาถูกสังหารในถนนของมหานครใหญ่ในพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบเอ็ด เมื่อตายอยู่ในถนนแล้ว พวกเขาจึงจำเป็นต้องได้รับการคืนชีวิตขึ้นมาอีก ดังเช่นพยานทั้งสองหลังจากสามวันครึ่ง

“กระดุกแห่งเหล่านี้จำเป็นต้องได้รับลมหายใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า เพื่อให้พวกมันเคลื่อนไหวขึ้นมา ประหนึ่งว่าเป็นการฟื้นคืนชีวิตจากความตาย” Bible Training School, December 1, 1903.

ในบทความก่อนหน้านี้ เราได้แสดงให้เห็นแล้วว่า ชาวสารแห่งลมทั้งสองซึ่งทำให้พยานทั้งสองฟื้นคืนชีวิตนั้น คือชาวสารของอิสลามแห่งวิบัติประการที่สาม และชาวสารนั้นคือชาวสารแห่งเสียงร้องตอนเที่ยงคืนของยุคสุดท้าย เอเสเคียลกล่าวว่า “ยิ่งกว่านั้นอีก” และด้วยกรกล่าวเช่นนั้น เขาได้ชี้ให้เห็นว่า ในช่วงประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นภาพประกอบของการประกาศชาวสารแห่งเสียงร้องตอนเที่ยงคืนนั้น ไม่เท่าสองอัน อันหนึ่งแทนเอฟราอิม และอีกอันหนึ่งแทนยูดาห์ จะต้องถูกรวมเข้าด้วยกันและกลายเป็นชนชาติเดียว อุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนสำเร็จเป็นจริงในยุคสุดท้าย “อย่างตรงตามตัวอักษรทุกประการ” เช่นเดียวกับที่ได้สำเร็จเป็นจริงมาแล้วในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอร์ไรต์ ในช่วงเวลาที่เสียงร้องตอนเที่ยงคืนสำเร็จเป็นจริงในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอร์ไรต์ และอีกครั้งหนึ่งในการสำเร็จเป็นจริงแห่งยุคสุดท้าย “ไม่เท่าสองอัน” ได้ถูกรวมเข้าด้วยกันแล้ว และจะถูกรวมเข้าด้วยกันอีก

ไม่สองท่อนนั้นเป็นตัวแทนของอาณาจักรฝ่ายเหนือ (เอฟราอิม) และอาณาจักรฝ่ายใต้ (ยูดาห์) ของอิสราเอลโบราณ อีกทั้งเราได้แสดงให้เห็นแล้วว่า วิลเลียม มิลเลอร์ ได้รับการพรรณนาไว้โดยเอลียาห์ และว่าในช่วงความแห้งแล้งสามปีครึ่งนั้น เอลียาห์ได้ไปหาหญิงม่ายแห่งศาราเฟท

แล้วพระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังท่านว่า “จงลุกขึ้น ไปยังศาราเฟท ซึ่งขึ้นกับเมืองไซดอน และอาศัยอยู่ที่นั่น ดุเถิด เราได้บัญชาหญิงม่ายคนหนึ่งที่นี่ให้เลี้ยงดูเจ้า” ท่านจึงลุกขึ้นและไปยังศาราเฟท และเมื่อท่านมาถึงประตูเมือง ดุเถิด หญิงม่ายคนนั้นกำลังเก็บฟืนอยู่ที่นั่น ท่านจึงเรียกนางและกล่าวว่า “ขอน้ำเล็กน้อยใส่ภาชนะมาให้ข้าพเจ้าดื่มเถิด” และขณะที่นางกำลังจะไปเอาน้ำนั้น ท่านก็เรียกนางและกล่าวว่า “ขอขนมปังสักชิ้นหนึ่งใส่มือมาให้ข้าพเจ้าด้วยเถิด” นางจึงกล่าวว่า “พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าไม่มีขนมปังเลย มีแต่แป้งเพียงหนึ่งกำมือในถัง และน้ำมันเล็กน้อยในไห และดุเถิด ข้าพเจ้ากำลังเก็บฟืนสองท่อน เพื่อจะเข้าไปจัดเตรียมสิ่งนั้นสำหรับข้าพเจ้ากับบุตรชายของข้าพเจ้า เพื่อเราจะได้อินแล้วตายเสีย” เอลียาห์จึงกล่าวแก่นางว่า “อย่ากลัวเลย จงไปและทำตามที่ได้กล่าวนั้น แต่จงทำขนมก่อนเล็กจากสิ่งนั้นมาให้ข้าพเจ้าก่อน และนำมาให้ข้าพเจ้า แล้วภายหลังจึงทำสำหรับเจ้าและสำหรับบุตรชายของเจ้า เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า ถึงแป้งจะไม่ร่อยหรอ และให้น้ำมันจะไม่ขาด จนกว่าจะถึงวันที่พระเยโฮวาห์ทรงโปรยฝนลงบนแผ่นดิน” แล้วนางก็ไปและกระทำตามคำของเอลียาห์ และนางกับท่านและครัวเรือนของนางก็มีกินอยู่ได้หลายวัน 1 พงศกษัตริย์ 17:8-15

“หลายวัน” ในข้อความตอนนี้เป็นระยะเวลาสามปีครึ่งที่อาหับตามหาเอลียาห์ และเป็นสัญลักษณ์แทนระยะเวลาหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปีแห่งการข่มเหงของอำนาจสันตะปาปา เกี่ยวกับ “หลายวัน” แห่งการข่มเหงโดยอำนาจสันตะปาปานั้น พระเยซูตรัสว่า:

และถ้ามิได้ทรงยกวันเหล่านั้นให้สิ้นเข้า จะไม่มีมนุษย์ผู้ใดรอดได้เลย แต่เพราะเห็นแก่ผู้ที่ทรงเลือกสรร วันเหล่านั้นจะถูกยกให้สิ้นเข้า มัทธิว 24:22

ซิสเตอร์ไวท์ระบุโดยตรงว่าคำประกาศของพระเยซูเกี่ยวกับ “วันเวลาเหล่านั้น” หมายถึงช่วงเวลาแห่งการข่มเหงของสันตะปาปา

“การชมเพลงคริสต์จักรมิได้ดำเนินต่อเนื่องตลอดช่วงเวลา 1260 ปีทั้งหมด พระเจ้าทรงพระเมตตาต่อประชากรของพระองค์ จึงทรงตัดทอนเวลาของการทดลองอันเร่าร้อนนั้นให้สั้นลง ในการทรงบอกล่วงหน้าถึง ‘ความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่ง’ ซึ่งจะบังเกิดแก่คริสต์จักร พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า: ‘ถ้ามิได้ทรงย่นวันเหล่านั้นให้สั้นเข้า จะไม่มีมนุษย์ผู้ใดรอดได้เลย แต่เพราะเห็นแก่ผู้ที่ทรงเลือกสรร วันเหล่านั้นจะต้องถูกย่นให้สั้นเข้า’ มัทธิว 24:22 โดยอิทธิพลของการปฏิรูป การชมเพลงจึงยุติลงก่อนปี 1798” สงครามครั้งยิ่งใหญ่, 266, 267.

“หลายวัน” ที่เอลิยาห์ได้รับการเลี้ยงดูจากหญิงม่าย ก็เป็น “หลายวัน” เดียวกันกับช่วงเวลาแห่งการชมเพลงของอำนาจสันตะปาปาที่ดาเนียลได้รับไว้ด้วย

และบรรดาผู้มีความเข้าใจท่ามกลางชนทั้งหลายจะสั่งสอนคนเป็นอันมาก แต่เขาทั้งหลายจะล้มลงด้วยดาบ และด้วยเปลวไฟ ด้วยการเป็นเชลย และด้วยการถูกปล้นชิง อยู่หลายวัน ครั้นเมื่อเขาทั้งหลายล้มลงนั้น เขาทั้งหลายจะได้รับความช่วยเหลือเพียงเล็กน้อย แต่คนเป็นอันมากจะเข้าร่วมกับเขาทั้งหลายด้วยคำประจบสอพลอ และบางคนในพวกผู้มีความเข้าใจจะล้มลง เพื่อทดลองเขาทั้งหลาย และเพื่อชำระเขาทั้งหลาย และเพื่อกระทำให้เขาทั้งหลายชาวสะอาด จนถึงวาระสุดท้าย เพราะว่ายังเป็นไปตามเวลาที่กำหนดไว้ ดาเนียล 11:33-35

“เวลาแห่งอวสาน” ซึ่งในข้อพระคัมภีร์นั้นเป็น “เวลาที่กำหนดไว้” ด้วย คือปี ค.ศ. 1798 และเป็นเครื่องหมายถึงการสิ้นสุดของการชมเพลงโดยสันตะสำนัก ดังที่ได้ถูกทำให้เป็นแบบอย่างไว้ล่วงหน้าโดยช่วงเวลาของเอลิยาห์กับหญิงม่ายแห่งศาราเฟท ในประวัติศาสตร์นั้น หญิงม่ายซึ่งเป็นตัวแทนของคริสต์จักรมิได้แต่งงาน ถูกระบุว่า เป็นคริสต์จักรในถิ่นทุรกันดารในวิวรณ์บทที่สิบสอง นางกำลังเก็บฟืนสองท่อน มิใช่ฟืนท่อนเดียวหรือสิบท่อน แต่เป็นสองท่อน เอเสเคียลได้รับบัญชาให้เอาไม้สองท่อน ท่อนหนึ่งสำหรับอาณาจักรฝ่ายเหนือของอิสราเอล และอีกท่อนหนึ่งสำหรับอาณาจักรฝ่ายใต้ของอิสราเอล แล้วนำมาประกอบกันให้เป็นไม้ท่อนเดียว อาณาจักรทั้งสองนั้น ได้ถูกกระจัดกระจายไปเป็นเวลาสองพันห้าร้อยยี่สิบปีแล้ว แต่พระสัญญาของพระเจ้าคือพระองค์จะทรงรวบรวมพวกเขา หญิงนั้นกำลังเก็บไม้สองท่อนที่จะต้องถูกนำมารวมกัน และนางก็กระทำเช่นนั้น “จนกว่าวันที่พระเยโฮวาห์จะทรงโปรยฝนลงมาบนแผ่นดินโลก”

วันที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงส่ง “ฝน” นั้น เป็นการระบุถึงเสียงร้องเที่ยงคืนแห่งประวัติศาสตร์มิลเลอไรต์ ซึ่งบรรลุลึกลับทรูบในวันที่ 22 ตุลาคม 1844 เมื่อทูตแห่งพันธสัญญาเสด็จมายังพระวิหารที่พระองค์ได้ทรงสถาปนาขึ้นอย่างลับๆ ตั้งแต่ปี 1798 (จุดสิ้นสุดของความกริ้วครั้งแรก) จนถึงวันที่ 22 ตุลาคม 1844 (จุดสิ้นสุดของความกริ้วสุดท้าย) ในช่วงเวลานั้น ข่าวสารแห่งเสียงร้องเที่ยงคืน ซึ่งถูกเป็นภาพแทนไว้ในอุปมาของเอเสเคียลเรื่องหุบเขาแห่งกระดูก ก็ได้สำเร็จลง เมื่อไม้สองท่อนของอาณาจักรฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้ถูกนำมารวมกันเป็นชนชาติเดียว ภายใต้กษัตริย์องค์เดียว เพราะในวันที่ 22 ตุลาคม 1844 พระคริสต์ได้เสด็จเข้าเฝ้าพระบิดาและทรงรับราชอาณาจักรหนึ่งไว้

“การเสด็จมาของพระคริสต์ในฐานะมหาปุโรหิตของเราเข้าสู่ห้องบริสุทธิ์ที่สุด เพื่อการชำระสถานนมัสการ ดังที่ปรากฏใน ดาเนียล 8:14; การเสด็จมาของบุตรมนุษย์ไปยังผู้เจริญด้วยวัยวุฒิ ดังที่นำเสนอไว้ใน ดาเนียล 7:13; และการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าไปยังพระวิหารของพระองค์ ดังที่มลาคีได้พยากรณ์ไว้ ล้วนเป็นคำพรรณนาถึงเหตุการณ์เดียวกัน; และเหตุการณ์นี้ยังได้รับการแสดงไว้ด้วยโดยการมาของเจ้าบ่าวผู้สูงส่งอันอภิเชกสมรส

ซึ่งพระคริสต์ทรงพรรณนาไว้ในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน ใน มัทธิว 25” มหาสงคราม, 426.
พระคริสต์ทรงได้รับราชอาณาจักรเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ดังที่ได้ระบุไว้ในพระธรรมดาเนียล

ข้าพเจ้าได้เห็นในนิมิตเวลากลางคืน และดูเถิด มีผู้หญิงเหมือนบุตรมนุษย์
เสด็จมาพร้อมกับเมฆแห่งฟ้าสวรรค์ และได้มาเฝ้าผู้ทรงชราอยู่มาแต่โบราณ
และเขาทั้งหลายได้นำท่านเข้ามาใกล้เฉพาะพระพักตร์พระองค์ และได้ทรงมอบสิทธิอำนาจ สง่าราศี
และราชอาณาจักรแก่ท่าน เพื่อชนชาติทั้งปวง ประชาชาติทั้งหลาย และภาษาทั้งหลาย จะได้รับใช้ท่าน
อำนาจครอบครองของท่านเป็นอำนาจครอบครองนิรันดร์ ซึ่งจะไม่ล่วงพ้นไป
และราชอาณาจักรของท่านเป็นราชอาณาจักรที่ไม่มีวันถูกทำลาย ดาเนียล 7:13, 14

เมื่อไม้สองท่อนของเอเสเคียลถูกรวมเข้าด้วยกัน พวกเขาจะมีพระมหากษัตริย์องค์เดียวปกครองเหนือเขา⁴

และดาวิดผู้รับใช้ของเราจะเป็นกษัตริย์เหนือเขาทั้งหลาย และเขาทั้งหลายจะมีผู้เลี้ยงเพียงผู้เดียว
เขาทั้งหลายจะดำเนินตามคำพิพากษาของเรา และจะรักษากฎเกณฑ์ของเราและกระทำตาม
และเขาทั้งหลายจะอาศัยอยู่ในแผ่นดินซึ่งเราได้ให้แก่ยาโคบผู้รับใช้ของเรา
ซึ่งเป็นທີ່ที่บรรพบุรุษของเจ้าได้อาศัยอยู่ และเขาทั้งหลายจะอาศัยอยู่ในนั้น ทั้งพวกเขาเอง
และบุตรของเขาทั้งหลาย และบุตรของบุตรของเขาทั้งหลายเป็นนิตย์
และดาวิดผู้รับใช้ของเราจะเป็นเจ้านายของเขาทั้งหลายเป็นนิตย์ เอเสเคียล 37:24, 25

บรรดาผู้เผยพระวจนะทั้งปวงสอดคล้องต้องกัน และกษัตริย์ดาวิดก็คือพระคริสต์
ผู้ซึ่งได้เสด็จมาเฝ้าพระบิดาเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 และได้รับราชอาณาจักรหนึ่ง
ซึ่งได้ถูกรวบรวมเข้าด้วยกันจากไม้สองท่อนของอิสราเอล (ราชอาณาจักรฝ่ายเหนือ) และยูดาห์
(ราชอาณาจักรฝ่ายใต้) การกระจัดกระจายของสองราชอาณาจักรได้สิ้นสุดลงในระหว่างสี่สิบหกปีตั้งแต่ ค.ศ.
1798 ถึง 1844 ขณะที่พระคริสต์ทรงยกพระวิหารซึ่งได้ถูกทำให้ร้างเปล่าและถูกเหยียบย่ำลงนั้นขึ้นมาใหม่
เมื่อพระองค์ทรงยกพระวิหารขึ้นแล้ว
พระองค์ก็เสด็จมายังพระวิหารของพระองค์โดยนับพลันทันทีในฐานะทูตแห่งพันธสัญญา
เพื่อให้สำเร็จตามมาลาคีย์ บทที่สาม เอเสเคียลก็เห็นพ้องกับข้อเท็จจริงนั้น
เพราะบรรดาผู้เผยพระวจนะทั้งปวงสอดคล้องต้องกัน

และดาวิดผู้รับใช้ของเราจะเป็นกษัตริย์เหนือเขาทั้งหลาย และเขาทั้งหลายจะมีผู้เลี้ยงเพียงผู้เดียว
เขาทั้งหลายจะดำเนินตามคำพิพากษาของเรา และจะรักษากฎเกณฑ์ของเราและกระทำตาม
และเขาทั้งหลายจะอาศัยอยู่ในแผ่นดินซึ่งเราได้ให้แก่ยาโคบผู้รับใช้ของเรา
ซึ่งเป็นທີ່ที่บรรพบุรุษของพวกเจ้าได้อาศัยอยู่ และเขาทั้งหลายจะอาศัยอยู่ในนั้น
ทั้งตัวเขาเองและบุตรหลานของเขา และบุตรหลานของบุตรหลานของเขาเป็นนิตย์
และดาวิดผู้รับใช้ของเราจะเป็นเจ้านายของเขาทั้งหลายเป็นนิตย์ ยิ่งกว่านั้น
เราจะกระทำพันธสัญญาแห่งสันติสุขกับเขาทั้งหลาย จะเป็นพันธสัญญานิรันดร์กับเขาทั้งหลาย
และเราจะตั้งเขาทั้งหลายไว้ และทวีเขาให้มากขึ้น
และจะตั้งสถานบริสุทธิ์ของเราไว้ท่ามกลางเขาทั้งหลายเป็นนิตย์
พลับพลาของเราก็จะอยู่กับเขาทั้งหลายด้วย เออ เราจะเป่าพระเจ้าของเขาทั้งหลาย
และเขาทั้งหลายจะเป็นประชากรของเรา เอเสเคียล 37:24-27

พระคริสต์ทรงเป็นผู้ทรงก่อสร้างพระวิหารนั้น

และจงกล่าวแก่เขาว่า พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด ชายผู้ซึ่งมีนามว่า กิ่งนั้น;
และท่านจะออกขึ้นจากที่ของท่านเอง และท่านจะทรงสร้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์: แท้จริง
ท่านจะทรงสร้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์; และท่านจะทรงรับพระสิริ

และจะประทับและทรงปกครองบนพระที่นั่งของท่าน; และท่านจะทรงเป็นปรีทิตบนพระที่นั่งของท่านด้วย: และการปรึกษาแห่งสันติสุขจะมีอยู่ระหว่างทั้งสองนั้น และมงกุฎทั้งหลายจะเป็นของเฮเลม ของโทบียาห์ ของเยดาياهو และของเฮนบุตรเศฟันยาห์ เพื่อเป็นที่ระลึกในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และบรรดาผู้ที่อยู่ห่างไกลจะมาช่วยสร้างในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และท่านทั้งหลายจะรู้ว่าพระเยโฮวาห์จอมโยธาได้ทรงใช้ข้าพเจ้ามาหาพวกท่าน และเหตุการณ์นี้จะบังเกิดขึ้น ถ้าท่านทั้งหลายจะเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านโดยเคร่งครัด เศคาริยาห์ 6:12-15.

พระคริสต์ทรงเป็นกึ่งนั้น และพระองค์ทรงประกาศว่า หากพวกเขาทำลายพระวิหารของพระองค์ พระองค์จะทรงยกมันขึ้นอีกในสามวัน ซึ่งพวกยิวได้ตอบว่า การก่อสร้างพระวิหารนั้นใช้เวลาถึงสี่สิบหกปี

พวกยิวจึงทูลตอบพระองค์ว่า “พระองค์ทรงสำแดงหมายสำคัญอะไรแก่พวกเรา ในเมื่อพระองค์ทรงกระทำสิ่งเหล่านี้?” พระเยซูตรัสตอบเขาทั้งหลายว่า “จงทำลายพระวิหารนี้เสีย แล้วในสามวันเราจะยกมันขึ้น” พวกยิวจึงกล่าวว่า “พระวิหารนี้ก่อสร้างมาสี่สิบหกปีแล้ว และท่านจะยกมันขึ้นในสามวันหรือ?” ยอห์น 2:18-20

พระคริสต์กำลังตรัสถึงพระกายของพระองค์ในข้อความตอนนั้น แต่ผู้เผยพระวจนะทั้งปวงต่างกล่าวถึงยุคสุดท้ายยิ่งกว่ายุคที่ตนมีชีวิตอยู่ การเป็นขึ้นจากตายของพระคริสต์ในวันที่สาม เป็นภาพแทนการเป็นขึ้นจากตายของกระดูกที่แห้งผากทั้งหลาย ระหว่างการเทพระวิญญาณบริสุทธิ์ในเสียงร้องยามเที่ยงคืน ฝนซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคำพยานของเอลียาห์นั้น ได้สำแดงออกในช่วงจุดสุดยอดแห่งการเผชิญหน้าของท่านกับบรรดาผู้เผยพระวจนะของพระบาอัลและอัชทาโรท ในครั้งนั้นเองได้ปรากฏชัดว่าพระเจ้าของเอลียาห์ทรงเป็นพระเจ้าแท้ และเอลียาห์ก็เป็นผู้เผยพระวจนะที่แท้จริงด้วย

เมื่อความผิดหวังครั้งแรกมาถึง ก็ได้ปรากฏชัดว่าโปรเตสแตนต์ทั้งหลายได้กลายเป็นผู้พยากรณ์เท็จ ดังที่มีแบบไว้โดยผู้พยากรณ์ของพระบาอัลและอัชทาโรท แล้วเวลาที่ต้องคอยนั้นก็เริ่มต้นขึ้น และได้นำไปสู่ข่าวสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืน ซึ่งนำไปสู่การที่พระคริสต์เสด็จมายังพระวิหารของพระองค์โดยฉับพลัน ข่าวสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนนั้นมีภาพแทนโดยข่าวสารของเอเสเคียลซึ่งทำให้กระดูกทั้งหลายลุกขึ้นเป็นกองทัพใหญ่ยิ่ง ยิ่งกว่านั้น ในช่วงเวลานั้น (สี่สิบหกปี) ไม้สองอันจะต้องถูกนำมารวมเข้าด้วยกัน เพื่อก่อให้เกิดชนชาติเดียว ภายใต้กษัตริย์องค์เดียว

พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า “ยิ่งกว่านั้น เจ้าบุตรแห่งมนุษย์ จงเอาไม้ท่อนหนึ่งมา และเขียนลงบนนั้นว่า สำหรับยูดาห์ และสำหรับบรรดาชนอิสราเอลผู้เป็นสหายของเขา แล้วจงเอาไม้ท่อนหนึ่งมา และเขียนลงบนนั้นว่า สำหรับโยเซฟ คือไม้ของเอฟราอิม และสำหรับวงศ์วานอิสราเอลทั้งสิ้นผู้เป็นสหายของเขา และจงนำไม้ทั้งสองนั้นมาต่อเข้าด้วยกันให้เป็นไม้ท่อนเดียว และมันจะกลายเป็นอันเดียวกันในมือของเจ้า และเมื่อชนชาติของเจ้าจะกล่าวแก่เจ้าว่า ท่านจะไม่บอกเราหรือว่าสิ่งเหล่านี้มีความหมายว่าอะไร จงกล่าวแก่พวกเขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะนำไม้ของโยเซฟซึ่งอยู่ในมือของเอฟราอิม และบรรดาเผ่าอิสราเอลผู้เป็นสหายของเขา และจะนำมารวมเข้ากับเขา คือเข้ากับไม้ของยูดาห์ และจะกระทำให้มันเป็นไม้ท่อนเดียว และมันจะเป็นอันเดียวกันในมือของเรา และไม้ที่เจ้าเขียนนั้นจะอยู่ในมือของเจ้าต่อหน้าต่อตาพวกเขา และจงกล่าวแก่พวกเขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะนำชนอิสราเอลออกมาจากท่ามกลางบรรดาประชาชาติที่พวกเขาได้ไปอยู่ และเราจะรวบรวมพวกเขามาจากทุกด้าน และนำพวกเขาเข้าสู่แผ่นดินของตนเอง

และเราจะกระทำให้พวกเขาเป็นประชาชาติเดียวกันในแผ่นดินนั้น บนภูเขาทั้งหลายแห่งอิสราเอล และกษัตริย์องค์เดียวจะทรงเป็นกษัตริย์เหนือพวกเขาทั้งสิ้น และพวกเขาจะไม่เป็นสองประชาชาติอีกต่อไป และจะไม่ถูกแบ่งออกเป็นสองอาณาจักรอีกเลย ทั้งจะไม่ทำให้ตนเป็นมลทินอีกต่อไปด้วยรูปเคารพของตน หรือด้วยสิ่งนำสะอิดสะเอียนทั้งหลายของตน หรือด้วยบรรดาการละเมิดใด ๆ ของตน แต่เราจะช่วยพวกเขาให้พ้นจากบรรดาที่อยู่อาศัยทั้งสิ้นของพวกเขา ซึ่งเป็นที่ที่พวกเขาได้กระทำบาป และเราจะชำระพวกเขาให้สะอาด ดังนั้นพวกเขาจะเป็นประชากรของเรา และเราจะเป็พระเจ้าของพวกเขา” เอเสเคียล 37:15-23

ไม่สองอันซึ่งหญิงมายกำลังเก็บรวบรวมไว้ล่วงหน้าก่อนฝนของเอลียาห์ ณ เสียงร้องเพียงคืน คืออาณาจักรฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้ของอิสราเอลซึ่งได้กระจัดกระจายไปแล้ว และจะต้องถูกรวบรวมเข้าเป็นชนชาติเดียวกันในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 เมื่อวันลมลทินตามแบบอย่างแท้เริ่มต้นขึ้น เพราะพระสัญญาที่มีอยู่ว่าในเวลานั้นพระเจ้าจะ “ชำระเขาทั้งหลายให้สะอาด” การชำระนั้น ซึ่งเป็นภาพแทนของการพิพากษาสอบสวน ได้เริ่มขึ้นในเวลานั้น การรวบรวมไม่สองอันนั้นจะต้องเข้าใจอย่างถูกต้อง เพราะพระเจ้าทรงใช้จุดเริ่มต้นของสิ่งหนึ่งเป็นภาพประกอบจุดจบของสิ่งนั้นอยู่เสมอ

ปี 1844 เป็นจุดสิ้นสุดของอาณาจักรทั้งสองของอิสราเอล เพราะในเวลานั้นพวกเขาได้กลายเป็นอาณาจักรเดียว คืออิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณ และนับแต่นั้นเป็นต้นไปพวกเขาจะต้องเป็นประชาชาติเดียวเท่านั้น ประวัติศาสตร์นั้นได้รับการแสดงให้เห็นล่วงหน้าโดยประวัติศาสตร์ในระยะเริ่มต้น เมื่อพวกเขาได้กลายเป็นสองประชาชาติ ซึ่งก็คือประวัติศาสตร์แห่งการกบฏของเยโรโบอัม.

ประวัติของระบบนมัสการปลอมแปลงของเยโรโบอัมจะต้องได้รับการแสดงให้เห็นด้วยเช่นกัน ณ วาระสุดท้ายของอาณาจักรของเขา การกบฏของอาโรนในตอนเริ่มต้นของอิสราเอลโบราณ และการกบฏของเยโรโบอัมในตอนเริ่มต้นของอาณาจักรฝ่ายเหนือ เป็นภาพแทนของการกบฏในปี 1863 และปี 1863 จะเข้าใจได้อย่างชัดเจนก็ต่อเมื่าวาระสุดท้ายของอาณาจักรของเยโรโบอัม ดังที่เป็นภาพแทนโดยการนำไม้ทั้งสองอันมารวมกัน ถูกนำมาวางทับลงบนปี 1863 ด้วยเช่นกัน เมื่อนั้นเองจึงจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ปี 1863 ถูกแสดงให้เห็นเป็นภาพแทนของชนชั่วอายุหนึ่งที่ได้ตั้งรูปเคารพแห่งความหึงหวงขึ้น.

เราจะศึกษาต่อเรื่องนี้ในบทความถัดไป

“แต่อุปมาของกระดูกเหล่านี้มิได้ใช้กับโลกเท่านั้น หากยังใช้กับผู้ที่ได้รับพระพรแห่งความสว่างอันยิ่งใหญ่ด้วย เพราะพวกเขาก็เป็นดั่งโครงกระดูกในหุบเขาเช่นกัน พวกเขามีรูปลักษณ์ของมนุษย์ มีโครงสร้างของร่างกาย แต่ไม่มีชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณ ทว่าอุปมาเรื่องนี้มิได้ปล่อยให้กระดูกแห่งเพียงแต่เชื่อมต่อกันเป็นรูปร่างของมนุษย์เท่านั้น เพราะการมีความได้สัดส่วนของแขนขาและลักษณะต่าง ๆ นั้นยังไม่เพียงพอ ลมปราณแห่งชีวิตจะต้องทำให้ร่างกายมีชีวิต เพื่อพวกเขาจะได้ยืนขึ้นอย่างมั่นคงและพุ่งเข้าสู่การกระทำ กระดูกเหล่านี้เป็นตัวแทนของวงศ์วานอิสราเอล คือคริสตจักรของพระเจ้า และความหวังของคริสตจักรก็คืออิทธิพลอันทรงให้ชีวิตของพระวิญญาณบริสุทธิ์ องค์พระผู้เป็นเจ้าจะต้องทรงระบายลมหายใจเหนือกระดูกเหล่านี้ เพื่อพวกมันจะมีชีวิต”

“พระวิญญาณของพระเจ้า พร้อมด้วยฤทธานุภาพที่ทรงประทานชีวิตของพระองค์ จะต้องสถิตอยู่ในผู้ปฏิบัติงานที่เป็นมนุษย์ทุกคน เพื่อว่ากล้ำเนื้อและเอ็นฝ่ายจิตวิญญาณทุกส่วนจะได้ถูกใช้งานอยู่เสมอ

หากปราศจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ หากปราศจากลมหายใจของพระเจ้า ก็ย่อมมีความเฉื่อยชาของมโนธรรม และการสูญเสียชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณ หลายคนทีปราศจากชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณมีชื่อของตนอยู่ในทะเบียนของคริสตจักร แต่ชื่อเหล่านั้นไม่ได้จารึกไว้ในสมุดแห่งชีวิตของพระเมษโปดก พวกเขาอาจเข้าร่วมอยู่กับคริสตจักร แต่ไม่ได้เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกับองค์พระผู้เป็นเจ้า พวกเขาอาจขยันขันแข็งในการปฏิบัติหน้าที่บางชุด และอาจได้รับการนับถือว่าเป็นผู้มีชีวิตอยู่ แต่หลายคนอยู่ในบรรดาผู้ที่มี 'ชื่อว่าเจ้ามีชีวิตอยู่ แต่เจ้านั้นตายแล้ว'"

"เว้นแต่จะมีการกลับใจใหม่ของจิตวิญญาณมาสู่พระเจ้าอย่างแท้จริง; เว้นแต่ลมปราณแห่งชีวิตของพระเจ้าจะทรงกระทำให้จิตวิญญาณมีชีวิตฝ่ายวิญญาณ; เว้นแต่ผู้ที่ประกาศตนว่ายึดถือความจริงจะถูกขับเคลื่อนด้วยหลักการที่บังเกิดจากสวรรค์ เขาทั้งหลายก็ยังมีได้บังเกิดจากพืชพันธุ์อันไม่เสื่อมสูญ ซึ่งดำรงอยู่และคงอยู่เป็นนิรันดร์ เว้นแต่เขาทั้งหลายจะวางใจในความชอบธรรมของพระคริสต์ว่าเป็นหลักประกันเพียงประการเดียวของตน; เว้นแต่เขาทั้งหลายจะจำลองพระลักษณะของพระองค์ ตรากรตราในพระวิญญาณของพระองค์ เขาทั้งหลายก็เปลือยเปล่า เขาทั้งหลายยังมิได้สวมเสื้อคลุมแห่งความชอบธรรมของพระองค์ ผู้ตายมักถูกทำให้ดูประหนึ่งว่าเป็นผู้มีชีวิต; เพราะบรรดาผู้ที่กำลังดำเนินการสิ่งที่ตนเรียกว่าความรอดตามความคิดของตนเองนั้น หาใช่เป็นผู้ที่พระเจ้าทรงกระทำอยู่ภายในเขาให้ทั้งมีความปรารถนาและให้กระทำตามซึ่งเป็นที่ชอบพระทัยของพระองค์ไม่"

"ชนชั้นนี้ได้รับการเป็นภาพแทนไว้อย่างชัดเจนโดยหุบเขาแห่งกระดูกแห่งที่เอเสเคียลเห็นในนิมิต"
Review and Herald, January 17, 1893.